Lietas Nr. 11380041315
Lietas arhīva Nr. K36-0038-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Talsos, 2016.gada 6.janvārī

Talsu rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Ainars Feldmanis,
ar sekretāri Sanitu Zaļo,
piedaloties prokuroram Edgaram Kristovskim,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas.

A p r a k s t

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas), būdams alkohola ietekmē šādos apstākļos:

2015.gada 14.augustā plkst. 13.17, Talsos pa Jauno ielu, virzienā no A.Lerha-Puškaiša ielas uz Raiņa ielu, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli – uz /pers. C/ vārda reģistrētu automašīnu "Audi 80" ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras ar 2014.gada 31.jūlija Talsu rajona tiesas spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 136008314 ir atņemtas uz četriem gadiem un būdams alkohola ietekmē, līdz viņu apturēja Valsts policijas inspektors un, veicot pārbaudi ar alkometru ALCO QUANT-6020, noteica alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 3,47 un 3,24 promiles.

Ar minētajām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2015.gada 2.decembrim).

M o t ī v u

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu iepriekš minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzībā norādītajos apstākļos atzina pilnīgi. Tiesa apsūdzētajam izskaidroja pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtību un procesuālās sekas un apsūdzētais piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Arī prokurors piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi. Tiesa atzīst, ka lietā esošie materiāli ir pilnīgi un pietiekoši, lai izlemtu par apsūdzētā vainu un sodu. Pēc lietas materiālu pārbaudes tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu un tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma pierādījumu pārbaudi neizdarīt un pārbaudīt tikai apsūdzētā personu raksturojošos datus.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnīgi, viņa darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas.

Izlemjot par sodu /pers. A/, tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu. No lietas materiāliem izriet, ka apsūdzētais apzinājies, ka pārkāpj aizliegumu vadīt transportlīdzekli reibumā un bez tiesībām un vēlējies to darīt. Līdz ar to tiesa secina, ka nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu. Nodarījuma rezultātā reālas kaitīgas sekas nav iestājušās. Vērtējot satiksmes drošības apdraudējumu tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais iepriekš nekad vadītāja tiesības nav ieguvis un alkohola koncentrācija viņa izelpas gaisā vairākkārt pārsniegusi pieļaujamo normu.

Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa ņem vērā to, ka viņš iepriekš ir kriminālī sodīts, sodāmības dzēstas (lietas 25.lp.), pēdējā gada laikā divas reizes sodīts administratīvi (lietas 19.lp.). Tiesas sēdē /pers. A/ nožēloja izdarīto un paskaidroja, ka viņš iepriekš, braucot dzērumā, ir daudz zaudējis, tajā skaitā arī darbu. Viņš tīši likumu nav pārkāpis, gribējis aizbraukt tikai 500 metrus no mājas līdz garāžai. Tagad viņš jau četrus mēnešus nelieto alkoholu, un ir atradis darbu, kurā nav nepieciešamas autovadītāja tiesības. Viņš pašlaik ir pieņemts darbā uz pārbaudes laiku un darba alga noteikts 400 euro mēnesī. Viņa apgādībā ir viens 18 gadus vecs bērns, kurš mācās vidusskolā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas vaļsirdīga atzīšana un izdarītā nožēlošana. /pers. A/ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Ņemot vērā nodarījuma raksturu un izdarīšanas apstākļus tiesa uzskata, ka, nolūkā atturēt apsūdzēto no līdzīgām darbībām, viņš ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru tiesa ņem vērā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību un attieksmi pret likuma prasībām.

Transportlīdzekļa vadīšana 3 promiļu reibumā 2 nedēļas pēc administratīvā soda uzlikšanas par analoģisku administratīvo pārkāpumu kopsakarā ar apsūdzētā paskaidrojumiem par savu rīcību norāda uz to, ka viņa izpratne par atļauto uzvedību ir diferencēta un savu rīcību viņš vērtē, vadoties no personīgā izdevīgumu. Tādēļ apsūdzētajam nosakāms tāds sods, kas viņu reāli motivētu mainīt savu attieksmi pret likumu.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā paredzētais bargākais sods – brīvības atņemšana – būtu pārāk bargs un neatbilstošs apsūdzētā personībai. Tiesa secina, ka apsūdzētā dzīvesveids atbilst sabiedrībā vispārpieņemtajam un tiesai nav pamata apšaubīt viņa

paskaidrojumus par to, ka viņš ir pārtraucis alkohola lietošanu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka soda mērķi var sasniegt piemērojot minētajā sankcijā paredzēto alternatīvo sodu – piespiedu darbu. Ņemot vēra apsūdzētā ienākumus un ģimenes stāvokli naudas soda piemērošana nav mērķtiecīga, jo tā izpilde būtu apgrūtināta.

Apsūdzētajam piemērojams arī obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Fakultatīvais papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojams, jo apsūdzētais nav transportlīdzekļa – automašīnas „Audi 80" ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ – īpašnieks.

Lietisko pierādījumu lietā nav.
Kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

R e z o l u t

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu tiesa

n o s p r i e

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un **sodīt ar piespiedu darbu uz 180 (simts astoņdesmit) stundām, atņemot transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem, bez mantas konfiskācijas.**

Piespiedu darba soda izciešanas uzraudzību uzdot Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajai struktūrvienībai.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ noteikt pienākumu 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajā struktūrvienībā Talsos, Raiņa ielā 12 a.

Spriedumu daļā par sodu vai krimināprocesuāliem pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai 10 (desmit) dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Talsu rajona tiesā.

Tiesnesis A.Feldmanis